

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. A., k. s.**, so sídlom v P., správcu konkurznej podstaty úpadcu G. a. s., so sídlom v S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobcu B., a. s., so sídlom v H., zastúpeného JUDr. M. I., advokátkou, V., proti žalovaným **1) C. S. o. c. p., a. s. Košice v likvidácii**, so sídlom v K., **2) S., B.**, zastúpené K. & spol., S., s. r. o., so sídlom v B., **3) T., a. s.**, so sídlom v B., zastúpený JUDr. O. K., Advokátska kancelária, B., **4) Y. F. B. V., P., L., X., A., H.**, zastúpený advokátskym spoločenstvom S. S., s. r. o., so sídlom v B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných F., so sídlom v B., zastúpeného K. & spol., S., s. r. o., so sídlom v B., **o určenie neplatnosti zmluvy a určenie vlastníctva**, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalobcu a spoločnosti T.T., so sídlom N., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. mája 2010, č. k. 2 Cb 1272/2002–869 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach z rovnakého dňa č. k. 2 Cb 1272/2002–871, takto

r o z h o d o l :

I.

Napadnuté uznesenie z 28. mája 2010, č. k. 2 Cb 1272/2002–869 **p o t v r d z u j e .**

II.

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalobcu a spoločnosti T.T., so sídlom N., proti rozsudku z 28. mája 2010, č. k. 2 Cb 1272/2002–871 **o d m i e t a .**

Vedľajší účastník na strane žalobcu j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému 3) na účet jeho zástupcu 2 369,28 Eur náhrady trov odvolacieho konania do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Spoločnosť T.T., so sídlom N. j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému 3) na účet jeho zástupcu 2 369,28 Eur náhrady trov odvolacieho konania do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vedľajší účastník na strane žalobcu B., a. s., podaním ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 22. marca 2010 navrhol, aby súd pripustil, aby do konania pristúpila ako ďalší žalobca spoločnosť T.T., so sídlom N.. K návrhu pripojil súhlas uvedenej spoločnosti so vstupom do konania v postavení žalobcu.

Súd prvého stupňa uznesením z 28. mája 2010, č. k. 2 Cb 1272/2002–869 návrh vedľajšieho účastníka zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako riadny účastník, avšak nemôže robiť v konaní dispozičné úkony. Navyše žalobca s návrhom vedľajšieho účastníka nesúhlasil.

Proti uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník a spoločnosť, ktorej pripustenie do konania ako žalobcu vedľajší účastník navrhol. V obsahu rovnakých odvolaniach uviedli, že návrh na pripustenie účastníka do konania je procesným úkonom. Na jeho vyhovie sa nevyžadujú žiadne špeciálne podmienky okrem súhlasu toho, kto má do konania ako žalobca nastúpiť. Keďže vedľajší účastník na strane žalobcu má rovnaké práva ako žalobca, môže podať aj návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka. Výklad § 93 ods. 4 O. s. p. súdom prvého stupňa nie je správny. Uvedený návrh nie je dispozíciou s predmetom konania. Predmet zostáva nezmenený. Prekážkou nie je ani nesúhlas žalobcu. Ak je nesúhlas bezdôvodný musí súd tento návrh posúdiť po zvážení všetkých okolností. Postupom súdu prvého stupňa bola spoločnosti T. s. r. o. odňatá možnosť konať pred súdom, hoci podľa Ústavy SR má každý právo žiadať, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná pred nestranným a nezávislým súdom.

Z uvedených dôvodov žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca, žalovaný 2), 3) a vedľajší účastník na žalovanej strane navrhli uznesenie, potvrdiť prípadne dovolania odmietnuť. Žalovaný 4) sa k odvolaniam nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník, ktorý koná iba sám za seba (§ 93 ods. 4 O. s. p.), nemôže robiť úkony, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním, ktoré môže robiť len účastník konania. Dispozíciou je predovšetkým späťvzatie žaloby, vzdanie sa nároku, jeho uznanie alebo uzavretie zmiernu. Dispozíciou je aj zmena návrhu. Len žalobca určuje, okruh účastníkov konania. On určuje proti komu žaloba smeruje (určením žalovaných) ale aj kto je žalobcom. Je len jeho právom určiť, či podá žalobu sám a bude jediným žalobcom alebo ju podá spolu s iným (mi) osobami, ktoré sa tak stanú jeho procesnými spoločníkmi. K takejto procesnej situácii môže dôjsť len z vôle každého z procesných spoločníkov. Je tiež výhradným právom žalobcu, ktorý podal žalobu sám, či v procesnom postavení jediného žalobcu zotrvať alebo svojim procesným úkonom a zo súhlasom ďalšej osoby toto postavenie zmení tak, že sa jej prístupím do konania podľa § 92 ods. 1 O. s. p. v postavení žalobcu, založí procesné spoločenstvo podľa § 91 O. s. p. na žalujúcej strane. Návrh na prístupenie ďalšieho žalobcu do konania podľa § 92 je dispozičným úkonom, ktorý patrí len žalobcovi a nemôže ho urobiť vedľajší účastník.

Nemožno prisvedčiť odvolateľom, že takým postupom sa odníma možnosť spoločnosti T. s. r. o. ústavné právo, aby jej záležitosť prejednal nestranný a nezávislý súd. Prejednanie svojej záležitosti môže dosiahnuť podaním žaloby, nemá však právo proti vôli žalobcu vstúpiť do konania a stať sa jeho procesným spoločníkom v konaní, ktoré nevyvolal.

Súd prvého stupňa správne vyložil ustanovenie § 92 ods. 1 v spojitosti s § 93 ods. 3 O. s. p. a dospel k správne záveru, že pre prístupenie spoločnosti T. nie sú splnené zákonom predpísané podmienky. Odvolačný súd preto podľa § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie, ako vecne správne potvrdil.

II.

Súd prvého stupňa rozsudkom z 28. mája 2010, č. k. 2 Cb 1272/2002–871. Zastavil konanie proti žalovanému 1) s odôvodnením, že vymazaním z obchodného registra zanikol a stratil tým spôsobilosť byť účastníkom konania. Zároveň rozhodol, že nezastavuje konanie voči žalovaným 2), 3 a 4) a žalobu voči nim zamietol. O nezastavení konania rozhodoval lebo žalobca vzal žalobu späť z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už rozhodnutiami v konaniach sp. zn. 5Obo 20/2006 a 6 Obo 77/2008 a Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 11. decembra 2007, č. k. II. ÚS 159/07 o veci rozhodol, čím vznikla prekážka právoplatne rozsúdenej veci. Súd konanie nezastavil, z dôvodu, že v uvedených rozhodnutiach bol iný predmet konania a žalovaní so späťvzatím žaloby

z vážnych dôvodov nesúhlasili. Žalobu zamietol z dôvodu, že neboli splnené procesnoprávne dôvody stanovené pre určovací žalobu podľa § 80 písm. c) O. s. p. Žalobe by nebolo možné vyhovieť ani keby bol na určenie daný naliehavý právny záujem predpokladaný v § 80 písm. c) O. s. p., keďže prevod akcií je pre rozpor so zákonom neplatným úkonom.

Proti rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalobcu a spoločnosť T., s. r. o. V obsahovo rovnakých odvolaniach navrhli rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietali celkovú nesprávnosť rozsudku. Žalobca nadobudol sporné akcie platnou zmluvou, preto bola žaloba o určenie neplatnosti zmluvy a vlastníctva akcií dôvodná. Súd pri rozhodovaní nerešpektoval nález Ústavného súdu SR, ktorý vyslovil, že spoločnosť T. sporné akcie platne nadobudla v exekúcii. Súd prvého stupňa okrem toho nerešpektoval dispozičné právo žalobcu, keď konanie nezastavil, hoci žalobca vzal žalobu späť.

Žalovaní 2) a 3) a vedľajší účastník na žalovanej strane vo vyjadrení k odvolaniu žiadali odvolanie odmietnuť, alternatívne napadnutý rozsudok potvrdiť. Žalovaný 4) sa k odvolaniu nevyjadril.

Žalobca podal proti rozsudku odvolanie podaním urobeným telefaxom. V lehote troch dní stanovenej v § 42 ods. 1 O. s. p. na doplnenie faxového podania doložením jeho originálu, súdu oznámil, že podanie nedoplní s tým, že na podanie sa podľa § 42 ods. 1 O. s. p. neprihliada. Vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalobcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správne potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu spoločnosti T., s. r. o. navrhol odvolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Podľa § 201 môže rozhodnutie súdu prvého stupňa napadnúť odvolaním účastník, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Ako už bolo uvedené, vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Ak však jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich po uvážení všetkých okolností súd (§ 93 ods. 4 O. s. p.). Uvedené znenie nevyklučuje, aby súd považoval za účinný aj úkon vedľajšieho účastníka, ktorý odporuje

úkonom hlavného účastníka. Zmyslu a povahe vedľajšej intervencie však zodpovedá, že úkony vedľajšieho účastníka v zásade nesmú odporovať úkonom hlavného účastníka. S výnimkou osobitnej úpravy v druhej vete § 201 O. s. p., to platí v plnom rozsahu pre legitimáciu vedľajšieho účastníka na podanie odvolania. Vedľajší účastník nemôže podať odvolanie proti vôli hlavného účastníka. Znamená to, že ak hlavný účastník odvolanie sám nepodá, môže ho vedľajší účastník podať len s jeho súhlasom. Súhlas hlavného účastníka nemusí byť vyjadrený výslovne, stačí ak jeho vôľa a vzťah k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom vyplýva z jeho ostatných procesných prednesov a úkonov.

V prejednávanej veci žalobca pôvodne podal odvolanie. Jeho nasledujúci úkon (oznámenia, že telefaxom podané odvolanie nemieni doplniť predložením jeho originálu) je nepochybným vyjadrením, že na podaní odvolania nemá záujem. Žalobca v ďalšom podaní, vo vyjadrení k odvolaniu, uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za vecne správne a navrhuje ho aj v záujme na urýchleného skončenia konkurzného konania potvrdiť. Keďže jeho odvolací návrh je opačný ako návrh vedľajšieho účastníka, je z uvedeného stanoviska zrejmé, že s podaním odvolania nesúhlasí. Napriek uvedenému, odvolací súd vyzval žalobcu, aby odvolaciemu súdu oznámil, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka s tým, že ak v stanovenej lehote súdu neoznámí, že s odvolaním súhlasí, bude odvolací súd, vychádzajúc z jeho dovtedajších úkonov, predpokladať, že na vedení odvolacieho konania nemá záujem a s odvolaním vedľajšieho účastníka nesúhlasí. Žalobca, ktorému bola výzva doručená 13. apríla 2011, ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu na výzvu neodpovedal.

Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník podal odvolanie bez súhlasu žalobcu. Bez súhlasu žalobcu však nemá vedľajší účastník legitimáciu na podanie odvolania. Keďže spoločnosť T. s. r. o., z dôvodov uvedených v časti I. sa nestala účastníkom konania, na podanie odvolania proti rozsudku (a contr. § 201 O. s. p.) tiež nie je oprávnená. Odvolací súd preto odvolanie oboch odvolateľov podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietol, ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Žalovaní mali v odvolacom konaní plný úspech majú preto podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy konania v odvolacom konaní uplatnil len žalovaný 3). Žiadal priznať voči každému z odvolateľov náhradu trov zastúpenia advokátom za vyjadrenie k ich odvolaniam proti uzneseniu o nepripustení ďalšieho žalobcu do konania a proti rozsudku vo veci samej. Podľa vyčíslenia

za základ pre určenie trov advokátskeho zastúpenia považoval nominálnu hodnotu jednej akcie 33 194 Eur (jeden mil. Sk), čo pri 100 akciách, ktoré sú predmetom konania predstavuje 3 319 400 Eur.

Podľa názoru odvolacieho súdu pri určení tarifnej hodnoty predmetu konania nemožno vychádzať z nominálnej hodnoty jednej akcie. Nominálna hodnota je len účtovnou hodnotou, ktorá vyjadruje podiel na základnom imaní akciovej spoločnosti. Jej reálna hodnota sa neustále mení a je závislá na množstve faktorov (napr. podľa komisionárskej zmluvy, ktorá je ako č. l. 4 pripojená k žalobe, je maximálna cena, za ktorú sa majú akcie kúpiť 89 000 Sk). Určiť ju, by bolo možné len s neprimeranými ťažkosťami. Odvolací súd preto podľa § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len Tarifa) určil základnú sadzbu odmeny ako jednu trinástinu výpočtového základu, ktorým je pre rok 2010 podľa § 1 ods. 3 Tarify 721,40 Eur. Základnou sadzbou odmeny je tak 55,49 €. Predmetom konania je určenie platnosti zmluvy a vlastníctva k sto akciám. Každá z nich je samostatným predmetom konania (mohla by byť predmetom samostatného konania). Ďalším predmetom je určenie platnosti komisionárskej zmluvy, ktorej tarifnú hodnotu tiež nie je možné určiť. Odmena za jeden úkon právnej pomoci advokátom je 55,49 Eur za jednu z uvedených vecí, zvýšená podľa § 13 ods. 3 Tarify o tretinu odmeny (18,49 Eur) za každú zo sto ďalších vecí. Odmena za odvolanie proti rozsudku vo veci samej predstavuje 1 904,49 Eur (55,49 + 100 x 18,49) a po pripočítaní 7,21 € náhrady režijných nákladov v paušálnej výške, je celkom **1 911,70 Eur**.

Predmetom odvolacieho konania proti uzneseniu z 28. mája 2010, č. k. 2 Cb 1272/2002-869, bolo len rozhodovanie o návrhu na pripustenie spoločnosti T., s. r. o. do konania. Hodnotu uvedeného predmetu nie je možné vyjadriť peniazmi. Za zastupovanie v uvedenej časti odvolacieho konania patrí odmena 55,49 Eur a 7,21 Eur náhrady režijných nákladov v paušálnej výške, spolu **62,70 Eur**.

Keďže zástupca žalovaného 3) je platiteľom DPH, treba odmenu 1 974,40 Eur zvýšiť o 20 % dane na **2 369,28 Eur**. Určenú náhradu trov konania je každý z odvolateľov povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho terajšieho právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková